DVA ROKY ODPORU PROTI FIALOVĚ VLÁDĚ ZMARU

ING. MIROSLAV KELNAR

V květnu 2025 uplynulo dvouleté výročí od doby, kdy se zformovala u Úřadu vlády v Praze skupina aktivistů, kteří si dali do vínku boj za mír a za dosažení demise zlotřilé Fialovy vlády. Ty dva cíle spolu souvisí, protože není nic vzdálenějšího od sebe, než současná pro-válečná vládní politika Pětidemolice a touha většiny tohoto národa po mírovém směrování naší země. To jsou dva protipóly, které se odpuzují a každý, kdo to myslí se svými potomky a s naší budoucností dobře, tak by se měl zařadit mezi nás tzv. chcimíry, jak nás zesměšňujícím způsobem nazývají provládní média.

Dva roky uplynuly a náš odpor proti Fialově vládě nepohasl, a to ani když jsme byli vystaveni tlaku jednak politických figurín z pražských municipalit, a mimoto jsme se stali i předmětem neustálého obtěžování ze strany Oganesjanovy tlupy, která využívá ochrany české policie, aby nás mohla provokovat a škodit nám, kde se jen dá. Tato parta si dovolí zajít až fyzických útoků na naše lidi, používat přitom slzný plyn, dýmovnice a teleskopický obušek, a na to vše zde mají Oganesjanovci od české policie danou „diplomatickou imunitu“.

Je tedy co za ty dva roky bilancovat a po pravdě řečeno, to, že náš odpor přetrval přes tyto tlaky ze dvou stran, tak to bych nazval malým zázrakem. Svědčí to o silných osobnostech a oddanosti věci našich lidí, kteří se tu před dvěma roky sešli u Úřadu vlády a zocelili se v tomto nepřátelském prostředí, které politici a jím sloužící slouhové vytvářejí kolem našich protestních akcí.

My dobře chápeme, že tato naše skupina mírových přátel leží této válečnické vládě hluboko v žaludku, ale ono tu nejde jen o taková ta planá rétorická cvičení, jako že nás nazývají třeba „sviněmi“ apod., ale nepřátelství politiků současné vládní koalice k našemu petičnímu stanu a k našim aktivitám pak vygradovalo v létě 2024, kdy na naši základnu u Úřadu vlády již zaútočila policie fyzicky. Argumentem pro zásah policie vůči nám bylo, že Městská část Praha 1 plánuje rekonstrukci zdi, pod kterou náš petiční stan stál. Když jsme na toto upozornění, že máme opustit ono místo u Úřadu vlády z důvodů rekonstrukce tohoto místa, nereagovali, tak policejní jednotka nás svými donucovacími prostředky „vyklidila“ z našeho centra odporu a odvezla vše, co ve stanu našla.

Jedním z těch „vyklizených“ z tohoto „hnízda protivládního odporu“ byl i Ondra Thor, který byl ten, který v květnu 2023 založil toto místo lidového vzdoru u Úřadu vlády, a ten z obavy z možných návazných policejních a justičních perzekucí raději hned po zátahu policie na náš stan ujel na Slovensko, kde požádal o udělení statusu politického uprchlíka.

Asi není překvapující, že uběhlo 10 měsíců od zásahu policie proti našemu petičnímu stanu u Úřadu vlády a dosud se žádná rekonstrukce zdi zde nekonala a konat také nebude. Zkrátka, byl to podvod ze strany starostky Městské části Praha 1 Terezie Radoměřské. My jsme na tento podpásový čin starostky Radoměřské reagovali svými odvetnými prostředky, a to, uspořádali jsme pak demonstraci před Radnicí Praha 1, kde jsme v projevech namířených na ty, co sídlí v této budově, sdělili svůj postoj k násilnému vystěhování našeho petičního stanu od Úřadu vlády.

Po nějakou dobu jsme drželi ještě náš stan na Klárově, kde však již prostředí nebylo přiliž vhodné pro naši trvalou přítomnost, protože jsme na Klárově byli „moc na očích“ a různí lidé hledali příležitost, jak nám něco nepěkného provést na stanu a na našem majetku. Díky těmto nepřátelským činům byla nutná neustále přítomnost minimálně dvou lidí u stanu, aby se dalo zabránit ničení našeho majetku.

Speciální záležitostí pak byly provokace Oganesjanovy party, ti se původně drželi poněkud zpět a sledovali nás spíše zpovzdálí. Když ale pochopili, že policie je na jejich straně, a že je netečná k jejich provokacím proti nám, tak jejich opovážlivost vzrostla až do té míry, že docházelo k již zmíněným fyzickým útokům na naše lidi, a tyto útoky byli sice námi na Policii na Praze 1 hlášeny, ale policie je nikdy nešetřila.

Někdy slyšíme námitku, že o nás nikdo moc v této společnosti neví. Je pravdou, že v počátku, když se náš petiční stan u Úřadu vlády založil a naše protestní entita u Úřadu vlády byla ještě neokoukaná, tak nás chodili navštěvovat i politici z oponentních stran a předáci z různých alternativních médií. Ale to

bylo ještě v době, kdy jsme měli u Úřadu vlády svůj petiční stan a bylo kde posedět, popít kávu a pohovořit. Zřejmě každý chápe, že není naší vinou, že mediální sféra se tváří, že neví, že tady existuje po dva roky aktivní protestní síla proti této „lumpenvládě“, a že redaktoři mainstreamu ignorují naše akce v Praze, kterých bylo za minulý rok nepřehlédnutelné množství. Jen poznamenám k tomuto bodu, že se této naší kritice přístupu tisku k tomu, co jsme v této zemi za dva roky dokázali předvést, vymyká redakce Parlamentních Listů, která na naše akce chodí a informuje čtenáře o jejich průběhu. Ale jsou tu jediní v této zemi, kteří nám věnují pozornost na alternativní scéně.

Náš protest poté, co již náš petiční stan byl odstraněn, probíhá tím způsobem, že se každou středu sejdeme ve 14,00 hod. před vchodem do Úřadu vlády a skandujeme například: **HANBA VLÁDĚ, DEMISE** apod. a voláme po odchodu této protilidové vlády. Středa je ten nejvhodnější den, protože odpoledne se tu často konávají zasedání vlády, takže náš hlasitý projev pod okny Úřadu vlády se určitě donese k uším těchto vládních činitelů uvnitř. Jen doufáme, že někdo již stihnul Fialovi vysvětlit, že to nejsou jeho příznivci, ale naopak jeho odpůrci, co tam pod okny dělají zvukovou kulisu k jejich jednání.

Několikrát jsme přivezli pod okna Úřadu vlády reproduktory, ze kterých jsme pustili neblaze známý Fialův předvolební trhák z minulých voleb „**Můžete se spolehnout …**“ s komentářem Ingland Hruškové.

Máme tedy akce dvojího typu, ty pravidelné středeční akce před Úřadem vlády, které probíhají každou středu odpoledne a kde vyjadřujeme hlasitě svoji nelibost nad politikou současné vlády, a k tomu pak pořádáme i tematické demonstrace na různých místech Prahy. Minulý rok jsme podobných tematických demonstrací za celý rok uspořádali možná tak ke dvaceti.

V začátku ledna 2024 jsme například zorganizovali akci před ambasádou USA pod názvem „Ruce pryč od Srbska“, kde jsme se postavili proti rozjíždění barevné revoluce v Srbsku, kdy právě v té době probíhala různá protivládní shromáždění v Bělehradě organizovaná ze zahraničí. V únoru 2024 jsme demonstrovali podporu na propuštění Assangeho poblíž velvyslanectví Velké Británie.

Myslíme si, že naše nejvýznamnější akce za minulý rok byly demonstrace před Generálním štábem české armády v d**ubnu** minulého roku proti pro-válečné rétorice náčelníka Generálního štábu české armády Karla Řehku. Za pár týdnů na to pak následovala demonstrace před Ministerstvem obrany, kde jsme se jménem českého lidu omluvili Rusku za to, že madam Černochová dodává na Ukrajinu české rakety Vampire, kterými banderovská vláda v Kyjevě zabíjí civilisty v bělgorodské oblasti.

Nemohu nevzpomenout na dvě demonstrace před Ministerstvem spravedlnosti, která byla zaměřena proti perzekuování aktivistů Patrika Tušla, Tomáše Čermáka, Slávka Popelky a dalších, kdy jsme pozvali tenkrát hlavní představitele mainstreamových tiskovin na toto naše protestní shromáždění. Oni přišli, ale pak myslím, že to byly Novinky.cz, které napsaly do nadpisu článku „že se nás na shromáždění sešla jen hrstka příznivců Čermáka“, a ono nás tam bylo přitom tak k 50 účastníků. Tak jsme pochopili, že zvát na naše akce tiskové agentury, které nechtějí o nás psát pravdu, že je pro nás kontraproduktivní a od té doby tato provařená mainstreamová méééédia na naše akce nezveme.

V tomto roce jsme se zatím spoluúčastnili na demonstraci proti očekávaným volebním podvodům při podzimních volbách v ČR, dále jsme zorganizovali u Úřadu vlády demonstraci na podporu tramvajáka Daniela Bejvla, kterého vyhazovali z Dopravního podniku města Praha za to, že se snažil umravnit nezbedné ukrajinské dítě v tramvaji. A zatím poslední naší akcí byla demonstrace před rádiem Svobodná Evropa zde v Praze, kde jsme vyjádřili svůj protest proti hloupým nápadům ministra Lipavského, že by další provoz tohoto rádia zde v Praze měl platit český daňový poplatník.

Máme v záměru uspořádat v začátku července tohoto roku shromáždění, kde by byl připomenut ostudný kolaborantský mítink, který svolal na den 3.7.21942 tehdejší ministr kultury Emanuel Moravec, aby na tomto mítinku český lid vyjádřil loajalitu k německé okupaci Čech a Moravy. Tehdy se sešlo na Václavském náměstí na 200 tisíc Čechů a to cca 3 týdny po vypálení Lidic. Pustili bychom na tomto shromáždění jako memento tehdejší projev Emanuela Moravce, který pronesl na Václavském náměstí ke shromážděnému lidu českému.

Podtextem tohoto mítinku je, varovat všechny potenciální zrádce a kolaboranty v tomto národě, že každý hanebný čin proti cti lidu této země zůstane uložen v kronice českého národa k věčné hanbě jeho aktérů.

Nechci, aby to znělo velkohubě, ale podle mého názoru ta naše protestní komunita tvořená tak 80–100 lidmi zvedla za celý tento národ prapor odporu proti škodící Fialově vládě a snad tu zanecháme pro budoucí generaci odkaz: „byli jsme tu, nebáli jsme se a nemlčeli jsme“, když tu vládla Fialova zvůle, která šlapala po cti tohoto národa, stíhala politické oponenty, vykazovala výrazné korupční praktiky atd.

Naše demonstrace v minulém roce nepředstavovaly žádná stotisícová srocení lidu, ale každý jistě chápe, že dostat dohromady velké davy lidu na náměstí, že to vyžaduje také značné finanční zdroje a ty k nám zatím nedorazily. Takže zůstali jsme při zemi u nízkonákladových demonstračních akcí. Nicméně, na podporu našeho sebevědomí jsme si vytvořili vlastní krédo, že, tak, jak divadelníci se ujišťují, že na divadelních prknech není žádných malých rolí, tak my demonstrátoři jsme zase přesvědčeni, že není malých demonstrací, že všechny ty naše akce byly velké, významné až přelomové.

A teď je na místě říci, jak dlouho budeme ještě protestovat před Úřadem vlády. To je pak ta nejsnadnější otázka, na kterou se dá odpovědět bez rozmyšlení, a to, skončíme dnem, kdy se oznámí výsledky podzimních voleb v ČR a bude jasné, že volby poslaly Fialovu vládu na hnojiště dějin, tehdy mi ukončíme naši protestní činnost. Doufáme, že již pak nebude nutné naše úsilí, abychom museli stát ve větru a dešti před doupětem této kolaborantské vlády a demonstrovat za její pád.